

خودمان را به خواب نزنیم

سومین گزارش جمهوری اسلامی ایران درباره پایش اعلانیه تعهد مصوب اجلاس ویژه مجمع عمومی سازمان ملل متحد در زمینه اچ ای وی و ایدز در اسفند ماه ۱۳۸۸ در ۱۱۸ صفحه به مجمع عمومی سازمان ملل ارائه شد. مقدمه گزارش به نگرانی جدی در خصوص افزایش انتقال اچ ای وی از راه جنسی اشاره می کند و اذعان می دارد که با توجه به حلقه های رابط بین گروه های مختلف جمعیت این انتقال به گونه ای است که در صورت عدم به موقع برای پیشگیری از انتقال جنسی اچ ای وی، ممکن است در آینده فرصت های بسیاری از دست برود. ۲۵ شاخص در این مطالعه مورد اندازه گیری قرار گرفته اند. از شاخصهای مربوط به رفتار و آگاهی که در ردیفهای ۱۲ تا ۲۱ را در گزارش شامل می شود، چند شاخص آن قابل تامل و دقت است. در ردیف ۱۵، عنوان شاخص، به ارتباط جنسی جوانان قبل از ۱۵ سالگی اختصاص دارد. تعریف شاخص، در صدی از زنان و مردان ۱۵ تا ۲۴ ساله را که قبل از ۱۵ سالگی آمیزش جنسی داشته اند، شامل می شود. مقابل این ردیف اعداد ۶ در صد (۵۳ از ۷۵۴) در مردان زیر ۱۵ سال و یک در صد (۷ از ۶۴۹) در زنان زیر ۱۸ سال گزارش شده است. در ردیف ۱۶، شاخص ارتباط جنسی پر خطر در جوانان آمده است در این تعریف گفته شده: "در صدی از زنان و مردان ۱۵ تا ۴۰ ساله که طی ۱۲ ماه اخیر با بیش از یک شریک آمیزش جنسی داشته اند". آمار ذکر شده قابل این تعریف، تاثیر بر انگیز است: ۱/۲ در صد زنان ۱۵ تا ۲۴ ساله و ۱/۴ در صد در مردان ۱۵ تا ۲۴ سال. هر چند عنوان زنان و مردان برای کودکان زیر ۱۵ سال بسیار ثقیل و حتی برای جامعه پزشکی غیر قابل هضم باشد، باید بپذیریم کودکان زیر ۱۵ سال ما بی خبر از همه (حتی خودشان) زنان و مردان شده اند. البته برخی از سایت های خبری آماری را با استناد به این گزارش منتشر کرده اند که چندان دقیق به نظر نمی رسد. ما نمی توانیم مثل امارات متحده عربی که با استناد به نامشروع و غیر قانونی بودن تماس جنسی (مقاربتی) پیش از ۱۵ سالگی یا همین طور داشتن روابط جنسی با بیش از یک شریک جنسی (به عنوان شاخص رفتار پر خطر) بدون ازدواج رسمی خودداری کرده، رفتار کنیم. اما آیا به واقع فکر کرده ایم که چه می خواهیم بکنیم؟ اگر چه روزگاری عوارض تداخل دارویی مصرف ال کل با داروها از بروشورهای داروها حذف شد، از همان منطبق اماراتی استفاده شده است. بیایم این گزارش را مثبت ارزیابی کنیم و جای خالی همکاری بین بخش های فرهنگی و بهداشتی را که به چشم می خورد ع بینیم و چاره های بیندیشیم.